

На Царя, кой, съ юнацитѣ си смѣли,
Борбитѣ, мжжкитѣ имѣ тукѣ сподѣли
И съ сълзи срѣцна всѣки тѣженѣ кликѣ.

На Царя, кой, съ божествена забрава
На безгранична сила, мощь и слава,
Съвѣтитѣ на милостьта слуша,
Кой всички вѣкове ще озарява
Катѣ символѣ сянеѣ, въ кой се въплощава
Величето на руската душа.

Ний помнимѣ го въ колибитѣ ни бѣдни,
Кога срѣдѣ звуци, викове побѣдни,
Всрѣдѣ общата радостѣ около него, той на-
веждаше глава и мисльта му,
Овита въ скърбенѣ мракѣ, летеше тамо —
При жертвитѣ на кървавия бой.

Въздухътѣ, който дишатѣ ни гърдитѣ,
До днесѣ намѣ струва ни се отѣ пѣснитѣ
На храбритѣ солдати, че ехти,
Засмѣни, дивни, съ вѣрнитѣ си пушки,
Съ кои навѣкъ кръстихте се братушки,
Кои страхѣ никой нивга не смути.

Братушки! Дѣто и да сте, честити
Ли минватѣ ви, вѣвъ прѣклона доба, днитѣ,
Тѣга ли ядна на душа тегнѣй,
Некѣ мисль ведра озари челата,
Некѣ бликнатѣ мили спомени въ сърдцата
И сладка радостѣ нека ги огрѣй.

Драгуни и армейци и казаки,
Гвардейци и кавказци, о юнаци,
Не ще забравимѣ вашитѣ сърдца